

ДИРЕКТИВА 91/477/ЕИО НА СЪВЕТА

от 18 юни 1991 година

относно контрола на придобиването и притежаването на оръжие

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че член 8а от Договора предвижда вътрешният пазар да бъде изграден до 1 януари 1993 г.; като има предвид, че вътрешният пазар обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали се осигурява съгласно разпоредбите на договора;

като има предвид, че по време на заседанието си, проведено във Фонтенбло на 25 и 26 юни 1984 г., Европейският съвет определи изрично като своя цел премахването на всички полицейски и митнически формалности на вътрешните граници на Общността;

като има предвид, че пълното премахване на проверките и формалностите по вътрешните граници на Общността предполага, че трябва да бъдат изпълнени някои основни условия; като има предвид, че Комисията посочва в своята “Бяла книга – Завършване на изграждането на вътрешния пазар”, че премахването на проверките на безопасността на превозваните предмети и хора, предполага също сближаване на законодателствата относно оръжията;

като има предвид, че премахването на проверките по вътрешните граници на Общността, относно притежаването на оръжие, налага необходимостта от ефикасно законодателство, което да позволява контрола във вътрешността на държавите-членки върху придобиването и притежаването на огнестрелно оръжие и върху пренасянето му в друга държава-членка; като има предвид, че поради това, системните проверки по вътрешните граници на Общността трябва да се премахнат;

като има предвид, че това законодателство ще породви по-голямо взаимно доверие между държавите-членки в областта на опазването на безопасността на

¹ ОВ С 235, 1.9.1987 г., стр. 8;
ОВ С 299, 28.11.1989 г., стр. 6.

² ОВ С 231, 17.9.1990 г., стр. 69;
ОВ С 158, 17.6.1991 г., стр. 89.

³ ОВ С 35, 8.2.1988 г., стр. 5.

лицата, доколкото тя е залегнала в частично хармонизирани законодателства; като има предвид, че за тази цел следва да се предвидят категории огнестрелни оръжия, чието придобиване и притежание от частни лица да бъде или забранено, или да подлежи на разрешителен режим или на деклариране;

като има предвид, че е нужно да се забрани по принцип преминаването от една държава-членка в друга с притежавано оръжие и че може да има изключение, само ако се прилага процедура, която позволява на държавите-членки да бъдат информирани за внасянето на огнестрелно оръжие на тяхна територия;

като има предвид, че въпреки това, трябва да бъдат приети по-гъвкави правила по отношение на лова и на спортните състезания, за да не се възпрепятства повече от необходимото свободното движение на хората;

като има предвид, че директивата не засяга правата на държавите-членки да вземат мерки за предотвратяване на незаконния трафик на оръжия,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Приложно поле

Член 1

1. За целите на настоящата директива “оръжия” и “огнестрелни оръжия” са предметите, така както са определени в приложение I. Огнестрелните оръжия са класифицирани и определени в точка II от същото приложение.
2. За целите на настоящата директива “оръжейник” е всяко лице, физическо или юридическо, чиято търговска или стопанска дейност се състои изцяло или частично в производство, търговия, обмен, отдаване под наем, ремонтване или видоизменяне на огнестрелни оръжия.
3. За прилагането на настоящата директива, лицата се считат за пребиваващи в страната, указана с адреса, отбелязан на документ, установяващ мястото на пребиваване, по-специално паспорт или карта за самоличност, които при контролна проверка за притежаване или в случай на придобиване на оръжие, се представят на властите на някоя държава-членка или на оръжейник.
4. Европейски паспорт за огнестрелно оръжие е документ, който се издава от властите на държавите-членки, по искане на лице, което става законен притежател и потребител на дадено огнестрелно оръжие. Неговият максимален срок на валидност е пет години. Този срок може да бъде продължен. В случай, когато върху паспортът са отбелязани единствено огнестрелни оръжия от категория D, нейният максимален срок на валидност е десет години. Тя съдържа предвидените в приложение II данни. Европейският паспорт за оръжие е непрехвърляем документ, върху който е отбелязано огнестрелното оръжие или огнестрелните оръжия, притежавани и използвани

от титуляра на паспорта. Паспортът трябва да бъде носен винаги от лицето, което използва огнестрелното оръжие. Промените, настъпили в притежаването или в характеристиките на огнестрелното оръжие, както и загубването или кражбата на огнестрелното оръжие, се отбелязват в паспорта.

Член 2

1. Настоящата директива не засяга прилагането на разпоредбите от националните законодателства, свързани с пренасянето на оръжията, оръжия за лов и за спортна стрелба.
2. Настоящата директива не се прилага по отношение на придобиването и притежаването, в съответствие с националното законодателство, на оръжия и боеприпаси от страна на въоръжените сили, полицията или публичните служби, или от колекционерите и институциите с културен и исторически характер, свързани с оръжия и признати за такива от държавата-членка, на територията на която те са установени. Тя не се прилага също при извършване на търговски сделки с бойно оръжие и боеприпаси.

Член 3

Държавите-членки могат да приемат в своите законодателства по-строги разпоредби от предвидените в настоящата директива при условие, че се спазват правата на пребиваващите в държавите-членки лица, по силата на член 12, параграф 2.

ГЛАВА 2

Хармонизиране на законодателствата, свързани с огнестрелните оръжия

Член 4

Най-малко за категориите А и В, всяка държава-членка предвижда за упражняване на дейността на оръжейника на своя територия издаване на разрешително, въз основа на минимум една проверка относно личната и професионална почтеност на оръжейника. Ако се отнася до юридическо лице, проверката се извършва за лицето, което ръководи предприятието. За категориите С и D, всяка държава-членка, която не обвързва упражняването на дейността на оръжейника с разрешителен режим, изисква представяне на декларация за тази дейност.

Оръжейниците трябва да водят регистър, в който да се вписват всички постъпили и излезли огнестрелни оръжия от категориите А, В и С, с данните, които позволяват идентификацията на оръжието, а по-специално тип, марка, модел, калибър и сериен номер, както и наименованията и адресите на доставчика и купувача. Държавите-членки извършват редовен контрол за спазването на това задължение от оръжейниците. Този регистър се съхранява от оръжейника за период от пет години, включително и след прекратяването на дейността му.

Член 5

Без да нарушават разпоредбите на член 3, държавите-членки разрешават придобиването и притежаването на огнестрелни оръжия от категория В само на лица, които имат основателна причина за това и които:

- а) са навършили 18 г., освен по изключение при практикуване на лов и на спортна стрелба;
- б) не могат да представляват опасност за самите себе си, за обществения ред и за обществената безопасност.

Без да се нарушават разпоредбите на член 3, държавите-членки разрешават притежаването на огнестрелни оръжия от категория С и D само на лица, които отговарят на условията, предвидени в параграф 1, буква а).

Държавите-членки могат да отнемат разрешителното за притежаване на оръжие, ако едно от условията, предвидени в параграф 1, точка б) не е изпълнено.

Държавите-членки могат да забранят на лица, които пребивават на тяхна територия, притежаването на оръжие, което са придобили в друга държава-членка, само ако тези държави забраняват придобиването на същото това оръжие на тяхна територия.

Член 6

Държавите-членки вземат всички необходими мерки за забрана на придобиването и притежаването на огнестрелни оръжия и боеприпаси от категория А. Компетентните власти могат, при специални случаи, да издават разрешения за визираните по-горе огнестрелни оръжия и боеприпаси, ако това не е в противоречие с обществената сигурност и обществения ред.

Член 7

1. Огнестрелно оръжие от категория В не може да бъде придобито на територията на една държава-членка, ако тази държава не е издала разрешение на купувача.

Това разрешение не може да бъде дадено на лице, което пребивава в друга държава-членка, без предварително съгласие на последната.

2. Огнестрелно оръжие от категория В не може да бъде притежавано на територията на една държава-членка, без тази държава да е издала разрешение за това на притежателя му. Ако притежателят е пребиваващ в друга-държава членка, последната се уведомява съответно за това.

3. Разрешенията за придобиване и притежаване на огнестрелно оръжие от категория В могат да бъдат издадени под формата на едно единствено административно решение.

Член 8

1. Огнестрелно оръжие от категория С не може да бъде притежавано, ако притежателят му не го е декларирал това пред властите на държавата, в която това оръжие се притежава.

Държавите-членки предвиждат задължителното деклариране на всички огнестрелни оръжия от категория С, притежавани понастоящем на тяхна територия, в срок от една година от момента на влизането в сила на разпоредбите от националното им право, които въвеждат в законодателствата настоящата директива.

2. Всеки продавач или оръжейник, или всяко частно лице уведомяват властите на държавата-членка, в която се извършва всяко преотстъпване или предаване на огнестрелно оръжие от категория С, като се уточняват идентификационните елементи на купувача и на огнестрелното оръжие. Ако лицето, придобиващо такова оръжие, пребивава в друга държава-членка, тази друга държава-членка е уведомена за това придобиване от държавата-членка, в която е станало закупуването, и от самото лице, придобиващо оръжието.
3. Ако държава-членка забранява или въвежда разрешителен режим на своята територия за придобиването и за притежаването на огнестрелно оръжие от категории В, С или D, тя уведомява за това останалите държави-членки, които изрично отбелязват дали за такова оръжие те издават европейски паспорт за огнестрелно оръжие по силата на член 12, параграф 2.

Член 9

1. Предаването на огнестрелно оръжие от категории А, В или С на лице, което не пребивава в съответната държава-членка, се разрешава при положение, че се спазват задълженията, предвидени в членове 6, 7 и 8:

- на купувач, който е получил разрешение, по смисъла на член 11, да извърши лично пренасянето към своята страна на пребиваване,

- на лице, придобиващо оръжието, което представи писмена декларация, като отбележи и обоснове своето намерение да го притежава в държавата-членка, в която го е придобил, при положение, че изпълнява правните условия относно притежаването на оръжието.

2. Държавите-членки могат да разрешават извършване на временно предаване на огнестрелно оръжие съгласно определенията от тях условия и ред.

Член 10

Режимът за придобиване и притежаване на боеприпаси е идентичен с този за притежаване на огнестрелните оръжия, за които те са предназначени.

ГЛАВА 3

Формалности, които се изискват за движение на оръжия в рамките на Общността

Член 11

1. Без да се нарушават разпоредбите на член 12, огнестрелните оръжия могат да бъдат пренасяни от една държава-членка в друга, само при спазване на процедурата, която е предвидена в следващите параграфи. Тези разпоредби се прилагат също в случай на пренасяне на огнестрелно оръжие при изпълнение на продажбата му, извършена по пътя на кореспонденция.
2. Що се отнася до пренасянето на огнестрелни оръжия към друга държава-членка, заинтересованото лице, преди всяко експедиране, съобщава на държавата-членка, в която се намират тези оръжия:
 - името и адреса на продавача или на лицето, което преотстъпва оръжието си, и името и адреса на купувача или на придобиващия или, ако е необходимо, на собственика,
 - адреса, на който тези оръжия ще бъдат изпратени или транспортирани,
 - броят на оръжията, които съставят пратката или се транспортират,
 - данните, които позволяват идентификацията на всяко оръжие, като освен това се посочва, че огнестрелното оръжие е било предмет на проверка, в съответствие с разпоредбите на Конвенцията от 1 юли 1969 г. относно взаимното признаване на контролните щемпели на преносимите огнестрелни оръжия,
 - средството за пренасяне,
 - датата на тръгване и очакваната дата на пристигане.

Информациите, предвидени в двете последни тирета, не следва да се съобщават, в случай че пренасянето се извършва между оръжейници.

Държавата-членка разглежда условията, при които ще се извърши пренасянето, по-специално от гледна точка на безопасността.

Ако държавата-членка разрешава пренасянето, тя издава разрешително, което включва всички обозначения, предвидени в алинея 1. Това разрешително

придружава огнестрелните оръжия до тяхното местоназначение; то се представя при всяко поискване от властите на държавите-членки.

3. По отношение на пренасянето на огнестрелни оръжия, без бойните такива, които са изключени от приложното поле на настоящата директива в съответствие с член 2, параграф 2, всяка държава-членка може да предостави на оръжейници правото да осъществяват пренасяне на огнестрелни оръжия от своята територия към оръжейник, установен в друга държава-членка, без получаване на предварително разрешение по смисъла на параграф 2. За тази цел, държавата-членка издава разрешително, което е валидно за срок максимум от три години и което може във всеки момент да бъде временно спряно или анулирано с мотивирано решение. Документ, в който е отбелязано това разрешително, трябва да придружава огнестрелните оръжия до тяхното местоназначение; този документ трябва да се представя при всяко поискване от властите на държавите-членки.

Най-късно по време на пренасянето, оръжейниците съобщават на властите на държавата-членка, от която трябва да се изнесат оръжията, цялата информация, указана в параграф 2, алинея 1.

4. Всяка държава-членка изпраща на останалите държави-членки списък на огнестрелните оръжия, за които може да бъде издадено разрешение за пренасяне към нейната територия без предварителното ѝ съгласие.

Тези списъци на огнестрелни оръжия се съобщават на оръжейниците, които са получили разрешително за пренасяне на огнестрелни оръжия без предварително съгласие, в рамките на процедурата, предвидена в параграф 3.

Член 12

1. При положение, че предвидената в член 11 процедура не се спазва, притежаването на огнестрелно оръжие по време на пътуване през две или няколко държави-членки е позволено, само ако заинтересованото лице е получило разрешение от упоменатите държави-членки.

Държавите-членки могат да издадат това разрешение за едно или няколко пътувания, и при това за период максимум от една година, като той може да се подновява. Тези разрешителни трябва да се вписват върху европейския паспорт за огнестрелно оръжие, която пътуващият трябва да представя при всяко поискване от властите на държавите-членки.

2. С изключение на параграф 1, ловците, за категориите C и D, и спортните стрелци, за категории B, C и D на огнестрелните оръжия, могат да притежават без предварително разрешение едно или няколко от тези огнестрелни оръжия по време на пътуване през две или няколко държави-членки, с цел практикуване на техните дейности, при условие, че те притежават европейски паспорт за огнестрелно оръжие, в който то или тези оръжия са отбелязани и че са в състояние да посочат причината на пътуването си, по-специално с представяне на покана.

Въпреки това, това изключение не се прилага за пътуванията към държава-членка, която, по силата на член 8, параграф 3, забранява придобиването и притежаването на въпросното оръжие или в която има разрешителен режим за него; в този случай, това се отбелязва изрично в европейския паспорт за огнестрелно оръжие.

В контекста на доклада, предвиден в член 17, Комисията ще разгледа, като се консултира с държавите-членки, и резултатите от прилагането на алинея 2, особено що се отнася до нейното влияние върху обществения ред и сигурност.

3. Посредством споразумения за взаимно признаване на национални документи, две или няколко държави-членки могат да предвидят по-гъвкав режим от предвидения в настоящия член относно придвижването с огнестрелно оръжие на техните територии.

Член 13

1. Всяка държава-членка предава всякаква друга полезна информация, с която разполага, свързана с окончателното местоназначение на пренасяните огнестрелни оръжия, на държавата-членка, към чиято територия се извършва този трансфер.
2. Информациите, които държавите-членки получават при прилагането на процедурите, предвидени в член 11 за пренасянето на огнестрелни оръжия, в член 7, параграф 2, и в член 8, параграф 2 за придобиването и притежаването на огнестрелни оръжия от лица, които нямат статут на пребиваващи в държавата-членка, трябва да бъдат съобщавани на държавата-членка по местоназначение най-късно по време на пренасянето на оръжията и, по целесъобразност, най-късно по време на пренасянето да бъдат съобщени и на държавите-членки, през които се преминава транзитно.
3. Най-късно до 1 януари 1993 г., държавите-членки изграждат мрежи за информационен обмен за прилагането на настоящия член. Те указват на другите държави-членки и на Комисията националните органи, които са натоварени да предават и да получават информации и да прилагат изискванията, визирано в член 11, параграф 4.

Член 14

Държавите-членки приемат всички разпоредби, които забраняват влизането на тяхна територия на:

- огнестрелно оръжие, което е извън предвидените случаи в членове 11 и 12, и с уговорката да се спазват предвидените в тях условия.
- оръжие, което не е огнестрелно, при условие че националните разпоредби на съответната държава-членка го позволяват.

ГЛАВА 4

Заклучителни разпоредби

Член 15

1. Държавите-членки засилват проверките за притежаването на оръжие по външните граници на Общността. Те съблюдават по-специално пътуващите, които идват от трети страни с намерение да отидат в друга държава-членка, да спазват разпоредбите на член 12.
2. Настоящата директива не се противопоставя на извършването на контролни проверки от държавите-членки или от превозвача по време на товаренето на оръжието на транспортно средство.
3. Държавите-членки уведомяват Комисията за условията и реда, по които се извършват проверките, предвидени в параграфи 1 и 2. Комисията събира тези информации и ги предоставя на разположение на всички държави-членки.
4. Държавите-членки съобщават на Комисията разпоредбите от националното им право, включително промените относно придобиването и притежаването на оръжия, доколкото националното законодателство предвижда по-строги изисквания от минималната норма, която трябва да се приеме. Комисията предава тези информации на другите държави-членки.

Член 16

Всяка държава-членка определя санкциите за прилагане при несъблюдаване на приетите разпоредби относно прилагането на настоящата директива. Тези санкции трябва да бъдат достатъчно строги, за да осигурят съблюдаването на тези разпоредби.

Член 17

В срок от пет години, считано от датата на въвеждането на настоящата директива в националните законодателства, Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета за положението, възникнало след прилагането на настоящата директива, като докладът може да бъде придружен при необходимост от съответни предложения.

Член 18

Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателствата си в съответствие с настоящата директива, така че предвидените в настоящата директива мерки да се прилагат най-късно до 1 януари 1993 г. и информират незабавно за взетите мерки Комисията и другите държави-членки.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или се придружават от такова позоваване в момента на официалното им публикуване. Условието и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.

Член 19

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 18 юни 1991 година.

За Съвета:

Председател

G. WOHLFART

ПРИЛОЖЕНИЕ I

За целите на настоящата директива, “оръжия” са:

- “огнестрелните оръжия”, така както са определени в точка II от настоящото приложение,
- “неогнестрелните оръжия”, така както са определени в националните законодателства.

II. За целите на настоящата директива “огнестрелни оръжия” са:

А. Всеки предмет, който влиза в една от следните категории, с изключение на предметите, които съответстват на определението, но са изключени от него по причини, които са отбелязани в точка III.

Категория А - Забранени огнестрелни оръжия

1. Бойните механизми и устройства за пускане на ракети с експлозивен ефект;
2. автоматичните огнестрелни оръжия;
3. огнестрелните оръжия, скрити под формата на друг предмет;
4. боеприпасите с бронебойно, експлозивно (дум-дум) или запалително действие, както и куршуми и снаряди за тези боеприпаси;
5. боеприпасите за пистолети и револвери с експлозивно действие, както и куршуми и снаряди с експлозивно действие, с изключение на тези за ловни оръжия или за стрелба по цели, за лицата, които имат право да използват тези оръжия.

Категория В - Огнестрелни оръжия, подлежащи на разрешителен режим

1. Късоцевните полуавтоматични огнестрелни оръжия или оръжия с ръчно магазинно (дисково) подаване на мунициите;
2. късоцевните огнестрелни оръжия с единичен изстрел, с централно действие на ударника;
3. късоцевните огнестрелни оръжия с единичен изстрел, с пръстеновидно действие на ударника, с обща дължина под 28 сантиметра;
4. дългоцевните полуавтоматични огнестрелни оръжия, магазинът и патронникът на които могат да съдържат повече от три патрона;
5. дългоцевните полуавтоматични огнестрелни оръжия, магазинът и патронникът на които могат да побират повече от три патрона, пълнителят на които не е неподвижен или за които не може да се гарантира, че тези оръжия не могат да бъдат променени с помощта на обикновен инструментариум в оръжия, магазинът и патронникът на които могат да побират повече от три патрона;

6. дългоцевни огнестрелни оръжия с ръчно магазинно (дисково) подаване и полуавтоматични огнестрелни оръжия с гладкостенна цев, която не надвишава 60 сантиметра;
7. полуавтоматични граждански огнестрелни оръжия, които имат вид на автоматично огнестрелно оръжие.

Категория С - Огнестрелни оръжия, подлежащи на деклариране

1. Дългоцевни огнестрелни оръжия с ръчно магазинно (дисково) подаване, различни от отбелязаните в точка В. 6;
2. дългоцевни огнестрелни оръжия с единичен изстрел от винтонарезна цев;
3. дългоцевни огнестрелни полуавтоматични оръжия, различни от включените в категория В, точки 4 -7;
4. късоцевни огнестрелни оръжия с единичен изстрел, с пръстеновидно действие на ударника и с обща дължина, която е равна или надвишава 28 сантиметра;

Категория D - Други огнестрелни оръжия

Дългоцевни огнестрелни оръжия с единичен изстрел от гладкостенна цев;

В. Основни части на тези огнестрелни оръжия:

затворът, патронникът и цевта на огнестрелните оръжия, които когато представляват отделни части, се включват към категорията на огнестрелното оръжие, от което те представляват съставна част или са предназначени да бъдат съставна част.

III. За целите на настоящото приложение, в определението за огнестрелни оръжия не са включени предмети, които отговарят на определението, но които:

- а) са направени окончателно негодни за употреба, чрез използване на технически методи, които са гарантирани от официален орган или признати от такъв орган;
- б) са проектирани за подаване на тревога, за сигнализация, за спасяване, за повяляне на животни, за риболов с харпун или са предназначени за промишлени или технически цели, при условие че могат да се използват единствено за такава цел;
- в) са считани за антични оръжия или репродукции на такива, когато те не се вменят в предходните категории и използването им се регулира от националните законодателства.

До момента на извършване на координиране на нивото на Общността, държавите-членки могат да прилагат своите национални законодателства по отношение на огнестрелните оръжия, отбелязани в настоящата точка.

IV. За целите на настоящото приложение :

- а) “късоцевно огнестрелно оръжие”: огнестрелно оръжие, чиято цев не надхвърля 30 сантиметра или общата дължина на което не надвишава 60 сантиметра;
- б) “дългоцевно огнестрелно оръжие”: всяко огнестрелно оръжие, което не е късоцевно огнестрелно оръжие;
- в) “автоматично оръжие”: всяко огнестрелно оръжие, което след всеки произведен изстрел се презарежда автоматично и което може с едно натискане на спусъка да произведе серия от няколко изстрела;
- г) “полуавтоматично оръжие”: огнестрелно оръжие, което след всеки произведен изстрел се презарежда автоматично и което не може с едно натискане на спусъка да произведе повече от един изстрел;
- д) “оръжие с ръчно магазинно (дисково) подаване”: огнестрелно оръжие, което след всеки произведен изстрел се презарежда ръчно чрез вкарване в цевта на патрон, който постъпва от магазин посредством придвижване с помощта на механизъм;
- е) “оръжие за еднократен изстрел”: огнестрелно оръжие без магазин, което се зарежда преди всеки изстрел посредством ръчно вкарване на патрона в цевта или в предвидена за това камера, разположена на входа на цевта;
- ж) “боеприпаси с бронебойни куршуми”: боеприпаси с военна употреба с блиндирани куршуми с твърдо перфориращо ядро;
- з) “боеприпаси с експлозивни (дум-дум) куршуми”: боеприпаси с военна употреба от куршуми с барутен заряд, който експлодира при съприкосновение с целта;
- и) “боеприпаси със запалителни куршуми”: боеприпаси с военна употреба от куршуми със заряд от химическа смес, които се запалват при контакт с въздуха или при съприкосновение с целта;

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЕВРОПЕЙСКИ ПАСПОРТ НА ОГНЕСТРЕЛНО ОРЪЖИЕ

Паспортът трябва да съдържа следните части:

- а) идентификация на притежателя;
- б) идентификация на огнестрелното оръжие или оръжия с посочване на категорията по смисъла на директивата;
- в) срок на валидност на паспорта;
- г) част, която е запазена за обозначения от държавата-членка, която е издала паспорта (вид и позоваване на разрешенията и др.);
- д) част, която е запазена за обозначения от другите държави-членки (разрешения за влизане и др.)
- е) обозначението:

“Правото за извършване на пътуване към друга държава-членка с едно оръжие или няколко оръжия от категории В, С или D, отбелязани в настоящия паспорт, зависи от предварителното издаване на едно или няколко съответни разрешения от държавата-членка, която се посещава. Това(тези) разрешение(я) могат да бъдат отбелязани в паспорта.

Формалното изискване за предварително разрешение, визирано по-горе, по принцип не е необходимо при извършване на пътуване с оръжие от категория С или D, използвано за практикуване на лов, или с оръжие от категория В, С или D, използвано за практикуване на спортна стрелба, при условие че се притежава карта на оръжието и може да се посочи причината за пътуването”.

Когато една държава-членка е уведомила останалите държави-членки, в съответствие с член 8, параграф 3, че притежаването на някои огнестрелни оръжия от категории В, С или D е забранено или че за тях съществува разрешителен режим, се прибавя следните обозначения:

“Пътуване в (съответната(те) държава(и)) с оръжието..... (идентификация) е забранено”.

“Пътуване в (..... съответната(те) държава(и)) с оръжието (идентификация) е възможно след получаване на разрешение”.